i .fm,iuinifliiiiiimn UMii » 11 t iMnmiiii i i in-in ih. t t-i.i. ir t n. ffnui^riaiM^jiii i M ;ri wiimiB. ïmimv ü 1 I

Een beleidsvisie grofwildbeheer op de Veluwe

Een uitgave van de Stichting Kritisch Faunabeheer te 's-Graveland

De Stichting ziet kans een beleidsvisie te geven in
slechts 19 pagina's, dat beleeft men wel eens anders.

Uitgangspunten zijn een ethisch en wetenschappelijk
verantwoord grofwildbeheer. Geen onnodig doden, en ingrepen dienen effectief te zijn en zo mogelijk zonder neveneffecten.
Het beheer dient aansluiting te zoeken bij natuurlijke leefomstandigheden en regulatie-mechanismen als on-derdeel van een integraal natuurbeheer, waarbij non-interventie in natuurlijke processen wordt nagestreefd. Tot het grofwild behoren de soorten: edelhert, wild zwijn, ree, damhert en moeflon. In de vrije wildbaan is dit wild behalve het ree tot de Veluwe beperkt.

De redacteurs, ir. W. L. Jansen en dr. H. E. van de Veen, geven een aardige historische karakteristiek van het Veluws landschap en de veranderingen die daarin heb-ben plaatsgevonden, mede in relatie tot het grofwild. De huidige Veluwe, thans een Nationaal Landschap van 80.000 ha, wordt als een doorsneden, opgedeelde en uitgerasterde archipel van ijzerdraad en asfalt beti-teld; waarin het grofwild in te vele te kleine compartimen-ten en subpopulaties leeft.

De auteurs bekritiseren het huidige beheer vanwege het te vele bijvoeren, met als gevolg een te lage natuurlijke sterfte en een te hoge aanwas. Over het algemeen is er genoeg natuurlijk voedsel voor een daarbij aangepaste wildstand.
Bijvoer van wilde varkens is nog wel nodig omdat de biotoop te weinig oplevert.
Uitvoerig wordt ingegaan op de nadelen van het hui-dige systeem van bejaging met de kogelbuks. Deze bejaging is niet voldoende selectief en maakt het wild schuw, veroorzaakt onnodig lijden en duurt te lang, het-geen voor de recreant een groot nadeel is. Jagers kun-nen de kwaliteit van natuurlijke predatie, zoals door wol-ven, niet evenaren.

Een goed grofwildbeheer vereist volgens de visie meer

loofbos op de Veluwe (voor natuurlijk voedsel), minder bijvoer, minder rasters en grotere onderling verbonden leefgebieden, zodat het natuurgebied als geheel door het wild beter kan worden benut.
Minimum populaties zijn vereist om inteelt te voorko-men (of er inteelt is en wat daarvan het bezwaar is wordt niet vermeld) en om het wild in alle opzichten beter te kunnen laten functioneren. Bepleit wordt om landbouw-gronden bij het wildbeheerte betrekken, recreatiebedrij-ven te saneren en/of te verplaatsen naar de randen van de Veluwe en recreatief gemotoriseerd verkeer te beper-ken o.a. door wijziging van de Wegenverkeerswet. Het bijvoeren dient te worden beëindigd en de kunst-matige aanwasregulatie (jacht) dient te worden afge-schaft. Te overwegen is de wolf als predator weer in te
voeren.

Is reguleren onvermijdelijk dan zijn vangkooien, ver-doving, nachtjacht met lichtbak en afschot met geluid-demper ruimschoots voldoende om de problemen op te lossen.
De uitvoering van een integraal wildbeheer vergt tijd, het Provinciaal Bestuur van Gelderland wordt een be-langrijke taak toegekend waar het gaat om Veluws be-leid en plannen voor natuurbeheer.
Het is opmerkelijk dat bij dit alles nogal eens naar het buitenland wordt verwezen bij het aandragen van bruik-bare oplossingen voor de uitvoering van nieuwe ideeën. Helaas wordt geen enkel voorbeeld vermeld, zodat de lezer blijft gissen waar het ideaal toch wel vandaan mag komen.
Eveneens ontbreekt een kritische beschouwing over de mogelijke nadelen, de toepasbaarheid en de gevol-gen van het voorgestane grofwildbeheer.

Al met al een lezenswaardige visie waarin veel waars zit en waarin vele stelligheden worden verkondigd. Dit alles in het langzamerhand van de Stichting welbekende taal-gebruik dat niet is geënt op het motto "hoe maak ik vrienden".

Ir. C. J. Stefels

57